

فصل جدایی تل آویواز جهان

ادامه از صفحه ۱۹

این سیاستمدار اسپانیایی تأکید کرد: «روابط دیپلماتیک با اسرائیل را قطع کنید. تحریم اقتصادی علیه مستولان این نسل‌کشی اعمال کنید و بدون هیچ تردیدی نتانیاهو را به دادگاه کیفری بین‌المللی ببرید تا بخاطر جنایات جنگی ارتكابی محاکمه شود. من می‌خواهم به مردم کشورهای اروپایی بگویم ساکت ننمایید. از خانه‌ها بیرون بیایید. بسیج شوید. به همه تجمعات و تظاهرات‌ها بروید. صدهایاتان را بلند کنید تا به این نسل‌کشی خاتمه داده شود.»
ایوونه بلارا پنجشنبه گذشته نیز از دولت اسپانیا خواسته بود، روابط دیپلماتیک خود را با رژیم صهیونیستی به دلیل نسل‌کشی برنامه‌ریزی شدهٔ مردم فلسطین متوقف کند. اظهارات ایوونه بلارا به عنوان مقدمه‌ای در نشستی در سطح عالی در مادرید بیان شد. خانم بلارا به خبرنگاران گفت : «امروز، من از شریک خود در دولت، حزب سوسیالیست خواستم که با جدیت بیشتری در مبارزه با این پروژه نسل‌کشی که توسط اسرائیل علیه مردم فلسطین انجام می‌شود، مشارکت کند. برای انجام

این کار، دولت اسپانیا باید فوراً روابط دیپلماتیک خود را با دولت اسرائیل متوقف کند.» وی یادآور شد تحریم‌های زیادی علیه روسیه به دلیل جنگ در اوکراین وضع شده است.
علیه اسرائیل ، نخست‌وزیر بنیامین نتانیاهو و همچنین وزیر دفاع او و بقیه افراد مسئول سیاسی که تصمیم به اعمال مجازات دسته‌جمعی برای رخ دادن است، از جمله بمباران‌های گسترده علیه فلسطینی‌ها گرفتند، زمان زیادی را صرف می‌کنیم.» من تأکید می‌کنم مجازات دسته‌جمعی که در حال رخ دادن است، از جمله بمباران‌های گسترده علیه مردم غیرنظامی، قطع آب و برق، نقض آشکار قوانین بین‌المللی بشردوستانه است. ایوونه بلارا همچنین از تحریم تسلیحاتی اسرائیل حمایت و تأکید کرد: «ما همچنین باید تحریم فوری تسلیحاتی را اعمال کنیم. اروپا می‌تواند و باید مستقل عمل کند و به دنبال صلح باشد.»

شکاف با ایلان ماسک

گویا داستان شکاف رژیم صهیونیستی علاوه بر ابعاد داخلی و نیز شکاف با سازمان‌ها، نهادها و ارگان‌های بین‌المللی و همچنین کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای، حتی به شکاف با برخی افراد و شخصیت‌های مهم نیز کشیده شده است. در همین رابطه اکنون شکاف جدی بین صهیونیست‌ها و بنابرین، این دولت‌ها برای رفع این منوابع، از یک طرف با اعمال محدودیت، سرکوب و فروقوتن جنبش‌های حمایتی از مردم غزه و از طرف دیگر با ابزار تحریف رسانه‌ای به مقابله با افکار عمومی برخاسته‌اند.
این در حالی است که هیچ محدودیت یا ممنوعیتی برای تظاهرات حامیان رژیم صهیونیستی وجود ندارد و مقام‌های دولتی فعالتاً در تجمعات آنها شرکت و حمایت خود را به وضوح از این رژیم اشغالگر اعلام می‌کنند.

حقوق بشر دولت‌های غربی در خدمت منافع آنها
برخی کشورهای اروپایی چون فرانسه، انگلیس، آلمان و هلند هر گونه تجمع برای حمایت از مردم غزه را ممنوع اعلام کرده و حتی آن را جرم‌انگاری کردند. وزیر کشور انگلیس اهتزاز پرچم فلسطین، سردادن شعارهای آزادی فلسطین و خواندن متونی که می‌تواند باعث آزار یا ارباب جامعه یهودیان شود را محدود کرده و دستور به سرکوب آنها داد. در برخی کشورها چون آلمان، پلیس حتی نمادهای ساده حمایتی مانند پرچم و تاش را نیز تخریب کرده است. البته این محدودیت‌ها تنها شامل راهپیمایی نیست و بخش‌های دیگری از فعالیت‌های مدنی و اجتماعی را نیز در برمی‌گیرد.
با وجود این اما مردم این ممنوعیت را نپذیرفتند و با حضور خود در خیابان‌ها، خواستار توقف حملات رژیم علیه مردم غزه شده و با مردم فلسطین اعلام همبستگی کردند که البته طی آن ده‌ها نفر توسط پلیس دستگیر شدند.
از سوی دیگر، در حالی رهبران کشورهای غربی این تصمیمات را به بهانه‌های مختلفی چون حفاظت از جامعه یهودیان اتخاذ می‌کنند که برخی از یهودیان ساکن در این کشورها خود از اعتراض کنندگان به سیاست‌های رژیم صهیونیستی هستند و در تجمعات اعتراضی مشارکت دارند.

طی دو روز گذشته جمع انبوهی از مردم و یهودیان نیویورکی با سازماندهی گروه «صدای یهودی برای صلح» به ادامه جنگ علیه مردم غزه در یکی از مراکز بزرگ حمل و نقل این شهر اعتراض کردند. آنها با شعار «به نام ما نه» و «بیشتر از این به اسرائیل سلاح ندهید» خواستار پایان دادن به انواع کمک‌های کاخ سفید شدند. بنابرین حتی جامعه یهودیان که این روزها به دستاویزی برای سرکوب اعتراضات مردمی علیه رژیم صهیونستی مبدل شده، در صف معترضین حضور دارند و موجب شدند که این خدعه تحت پوشش حقوق بشر نیز رنگ ببازد.

امریکا، سرآمد ممنوعیت‌ها و خفقان آزادی بیان

اما محدودیت‌ها و سرکوب در امریکا، کشوری که دولت آن، تکیه‌گاه صهیونیست‌ها به دلیل ارسال تجهیزات نظامی و حمایت‌های سیاسی مطلق است، جلوه‌ای دیگر دارد، خصوصاً که در مسابقه بازدارندگی میان نقش مقاومت و رژیم صهیونیستی این امریکا است که تقش محوری ایفا کرده و بازوی عملیاتی فرامرزی آن بوده و تدارکات ویژه‌ای را برای آن در مناسبات بین‌المللی کنونی، اختیار کرده است.

در هفته‌های اخیر فشار مقامات دولتی ایالات متحده علیه گروه‌های فعال دانشجویی، ایجاد لیست‌های

با ایلان ماسک نیز شکل گرفته است. این‌ در حالی است که بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی در سفر به نیویورک در جریان نشست سالانه سران کشورها در مجمع عمومی سازمان ملل دیداری با ایلان ماسک داشت و از توافقات دو طرف برای گسترش همکاری‌های حوزه فناوری ارتباطات خبر داده بود. اما اکنون این همکاری‌ها جای خود را به تنش و شکاف داده است.

ایلان ماسک در واکنش به درخواست‌ها برای فراهم کردن دسترسی به اینترنت از طریق سرویس ماهواره‌ای استارلینک برای غزه، اعلام کرد، از سازمان ملل و سایر نهاد‌های امدادرسان بین‌المللی، حمایت خواهد کرد. به گزارش ایستا، ارتباطات و اینترنت در منطقه تحت محاصره غزه، در بچوجه تشدید حملات رژیم صهیونیستی، قطع شده بود. بسیاری از کاربران شبکه اجتماعی در روزهای جمعه و شنبه با گذاشتن هشتگ «استارلینک برای غزه» در پست‌هایشان، خواستار فراهم شدن خدمات استارلینک برای این منطقه شده بودند. استارلینک توسط شرکت هوافضای «اسپیس ایکس» که متعلق به ایلان ماسک است، فراهم می‌شود. این سرویس در حال حاضر برای اوکراین که سرگرم جنگ با روسیه است، فراهم شده است.

ماسک در پاسخ به کاربری که گفته بود غزه فوراً به استارلینک نیاز دارد، گفته بود: «مشخص نیست چه

کسی اختیارات مربوط به ارتباطات زمینی در غزه را دارد، اما می‌دانیم که هیچ پایانه‌ای در این منطقه درخواست اتصال نکرده است. اسپیس ایکس از ارتباطات با سازمان‌های کمک‌رسانی بین‌المللی پشتیبانی می‌کند.» بر اساس گزارش وب سایت نیو عرب، وی همچنین در پاسخ به پست الکساندریا اوکازئو کورتز، نماینده کنگره امریکا که از استارلینک نام نبرده بود اما درباره قطع ارتباط در غزه اظهار نظر کرده بود، وعده داد از گروه‌های امدادرسان حمایت کند. پایانه‌ها، دستگاه‌هایی هستند که کاربران را قادر می‌سازند به استارلینک وصل شوند. مشخص نیست چه تعداد پایانه در حال حاضر در غزه هستند که از سال ۲۰۰۷ تحت محاصره شدید رژیم صهیونیستی بوده است.

در مقابل وزیر ارتباطات رژیم صهیونیستی گفت، از تصمیم «ایلان ماسک» مالک شرکت اسپیس ایکس و مدیرعامل شبکه اجتماعی ایکس (تویتر) مبنی بر ارائه اینترنت ماهواره‌ای استارلینک به غزه جلوگیری خواهد کرد. «شلومو کارعی» وزیر ارتباطات رژیم صهیونیستی ضمن بیان این ادعا که جنبش حماس از اینترنت استارلینک برای پیشبرد فعالیت‌هایش استفاده خواهد کرد، گفت: «اسرائیل با تمامی ابزار در دسترسش استفاده خواهد کرد تا با این تصمیم ماسک مقابله کند.» وی افزود: دفتر من هرگونه روابط با استارلینک را قطع خواهد کرد.

نگاهی به سرکوب‌های رسانه‌ای و اجتماعی در کشورهای مدعی حقوق بشر

رویارویی ملت‌ها با دولت‌های حامی تل آویو

گزارش تحلیلی

فائزه سادات یوسفی

خبرنگار

این روزها افکار عمومی جهان بر خلاف انتظار غرب و رژیم صهیونیستی، در قامت حمایت از مردم غزه و توقف جنگ ظاهر شده و توانسته بخشی از محاسبات رژیم صهیونیستی و همپیمانان غربی اش را دچار چالش کند.

رسوایی رسانه‌های صهیونیستی و مطالبه جهانی برای پایان دادن به جنایات

رژیم اشغالگر از بدو عملیات طوفان الاقصی می‌کوشید که با سانسور، دروغ‌پردازی و اخبار جعلی و با موج‌سازی رسانه‌ای، افکار عمومی را به سمت خود جلب کرده و تحت حمایتی آنها به اقدامات خود مشروعیت بخشد. به عنوان نمونه اشغالگران با خبرسازی‌های فریبنده چون کشتن و سربریدن کودکان سرزمین‌های اشغالی توسط حماس تلاش کردند، بر خلاف واقعیت‌های ۷۵ ساله، مظلوم‌نمایی کرده و با تظلّم خواهی، جامعه جهانی را در برابر حماس و مردم فلسطین قرار دهند.

اما حجت جنایات و کشتار مردم به حدی بود که منجر به شکسته شدن حصار رسانه‌ها شد و این ترفند در همان ابتدا عقیم ماند. این بار شبکه‌های اجتماعی پیشگام در خیررسانی، توانستند سوگیری مغرضانه غول‌های رسانه‌ای را آشکار کرده و با نشر تصاویر از جنایات تحمیلی اشغالگران بر مردم غزه، حقایق را به همگان عرضه کنند.

در اثر همین موضوع، اذهان عمومی با حرکت در جهت مخالف اراده غرب و رژیم صهیونیستی توانست جلوه‌ای ضدصهیونیستی و حمایتی از مردم غزه به خود بگیرد و با رسوا کردن همه‌سازی‌های سیاسی و رسانه‌ای با کارزار رویارویی با آن مبدل شود. این رویارویی با کارکردهای سیاسی برخاسته از دروغ‌پردازی‌های رسانه‌ای به حدی رسیده است که مدعیان غربی آزادی بیان و حقوق بشر احساس خطر کرده و به مقابله با آنها برخاسته‌اند.
از این رومی توان گفت، در وهله کنونی یکی از اضلاع متنازعه عرصه سیاسی و نه حتی اجتماعی و رسانه‌ای، افکار عمومی جهان و به طور ویژه افکار عمومی داخلی متحندان رژیم صهیونیستی هستند، زیرا شکل‌گیری یک مطالبه عمومی با مضامینی که در بردارنده توقف پشتیبانی مالی و سیاسی دولت متبوع از صهیونیست‌ها باشد، می‌تواند مانعی برای توجیه ادامه همکاری‌های دولت‌ها با رژیم باشد. همچنین فشار افکار عمومی می‌تواند تصمیمات و جهت‌گیری‌های سیاسی مقامات غربی را تحت‌الشعاع خود قرار دهد، به همین دلیل، دولتمردان این کشورها وجود این‌موضوع را خطری برای تداوم حمایت‌های خود از رژیم می‌دانند.

از سوی دیگر، تداوم راهپیمایی‌ها و تحرکات اعتراضی، می‌تواند به گسترش آن در کشور و در جهان منجر شده و یک موج فراگیر را در برابر دیدگان جهان قرار

دو چه شد

عکس: CNN ۲ غزه بیت حانون- بعد

عکس: CNN ۳ محدوده اردوگاه الشاطی در شمال غزه- قبل

عکس: CNN ۴ محدوده اردوگاه الشاطی در شمال غزه- بعد

جهان

کوجه‌های غزه

زهره صفاری

خبرنگار

در نبود امکانات بهداشتی، آب و غذا وضعیت زنان و دختران غزه

هر روز وخیم‌تر می‌شود

قربانیان بی‌صدا

«من شب‌ها در خیابان می‌خوابم، یک جایی مثل همین جایی که الان هستم. واقعاً شرایط غیرقابل‌تحملی است» اینها درد دل‌های زن یازداری در غزه است که خانه‌اش زیر آتش بمباران جنگنده‌های صهیونیستی ویران شده و حالا با باری که در شکم دارد، شب‌ها را در کنار کوجه‌ها و خیابان‌ها و روی ویرانه‌ها به صبح می‌رساند.

غزه پس از ۲۰ و چند روز حملات بی‌امان رژیم اشغالگر با بحران امنیت و بحران انسانی روبه‌رو است اما نبود آب و امکانات بهداشتی و درمانی، زنان و دختران غزه را با چالش جدی و غیرقابل اجتنابی روبه‌رو کرده است.
آنطور که صندوق جمعیت سازمان ملل متحد گزارش کرده است، افزایش تنش‌ها در نوار غزه و شلوع شدن پناهگاه‌ها و همچنین نبود مکانیسم امنیتی کارآمد، اوضاع را بویژه برای زنان و دختران غزه سخت و بفرنج کرده است.

در این میان، امارها نشان می‌دهد، به طور متوسط روزانه ۱۶۰ زن باردار در غزه وضع حمل می‌کنند آن هم در شرایطی که اکثر بیمارستان‌های این باریکه به خاطر نبود امکانات درمانی و آب و برق قادر به خدمات‌رسانی نیستند و به طور دقیق‌تر بنا بر اعلام سازمان بهداشت جهانی دو سوم کلینیک‌های غزه از دور خدمت خارج شده‌اند.

در این میان اینکه غزه به اندازه تنها ۵ درصد نیاز این باریکه، امکان تولید آب دارد، اوضاع را بویژه برای زنان دشوارتر و همین امر شیوع بیماری‌های عفونی را برای آنها جدی‌تر و خطرناک‌تر کرده است.

دومینیک آلن، نماینده فلسطین در صندوق جمعیت سازمان ملل با هشدار درباره وضع بفرنج زنان در ویرانه‌های غزه می‌گوید: «ما هر روز داستان‌های واقعاً هولناکی را از خطراتی که زنان بویژه زنان باردار غزه با آن دست به گریبان هستند، می‌شنویم. بعضی از آنها روزانه فقط یک یا دو بطری آب در اختیار دارند که عمدتاً شور است.»

هیچ جایی امن نیست

نیوین الباریز، ۲۲ ساله نخستین بارداری‌اش را تجربه می‌کند و مبتلا به دیابت بارداری و فشار خون بالا است. تا پیش از ۷ اکتبر او هر هفته تحت نظر پزشک شرایطش را کنترل می‌کرد اما با آغاز بمباران‌ها دیگر حتی نمی‌تواند به پزشک دسترسی داشته باشد و از او کمک بگیرد: «نمی‌دانم چطور و کجا باید فرزندم را به دنیا بیاورم. این بمباران‌ها هم تمام نمی‌شود و هیچ انسان، درخت یا سنگی را نیز در امان نمی‌گذارد. ما حتی نمی‌دانیم این ویرانه‌هایی که در آن هستیم برای چه کسی است و آیا بمب بعدی بر سر ما فرود می‌آید؟ هر روز به همه اینها فکر کرده و تنها آرزو می‌کنم فرزندم سالم به دنیا بیاید.»

این‌ زن، ترس هایش را اینطور توصیف می‌کند: «وقتی تصاویر کودکان و نوزادان را زیر آوار خانه‌ها یا در راهروهای بیمارستان‌ها می‌بینم بشدت نگران فرزند خود می‌شوم. هر روز دعا می‌کنم این جنگ تمام شود تا بتوانم بچه‌ام را بدون ترس از اصابت موشک بزرگ کنم.»

آلن، نماینده فلسطین در صندوق جمعیت سازمان ملل می‌گوید: «این زنان باردار هیچ جایی برای ماندن ندارند و شرایط شان به شکل غیرقابل‌وضی دشوار و ترسناک است. بعضی از آنها در اوج بحران و بمباران در پناهگاه‌ها یا خانه‌ها وضع حمل می‌کنند. شاید برخی به بیمارستان هم می‌رسند اما آنجا هم امکاناتی وجود ندارد. گرچه هر زن باردار تنها سه ساعت بعد از زایمان در بیمارستان نگهداری می‌شود و بعد از آن به دلیل شمار زیاد مجروحان و حتی زنان باردار با هر شرایطی مجبور به ترک مراکز درمانی می‌شود و این یعنی حضور در شرایطی غیرایمن و غیربهداشتی.»

سواد اشرف، فرزند سومش را ۶ ماهه باردار است. او نیز مانند نیوین روز و شب هایش را در میان خرابه‌ها یا پناهگاه‌های شلوع می‌گذراند. این زن ۲۹ ساله درباره شرایطش می‌گوید: «از ترس و بی‌خوابی خسته شده‌ام. من باید از دو فرزند دیگرم هم مواظبت کنم اما این مدرسه حتی آب تمیز ندارد و من مجبورم آب شور بنوشم و این باعث می‌شود فشار بارداری‌ام چند برابر شود. واقعاً دیگر نمی‌توانم تاب بیاورم.» اشرف نیز نگران آینده خود و فرزندانش است: «نمی‌دانم با این ترس و وحشتی که در این روزها داشته‌ام، وضعیت خودم و بچه‌ای که در شکم دارم چه می‌شود.» اشرف می‌گوید: «اینجا سه خانم باردار دیگر هم هستند. دو روز پیش یکی از آنها کاملاً از هوش رفت و ما بسختی توانستیم او را به هوش بیاوریم.» براساس آمار سازمان ملل شمار زنان باردار در غزه ۵۰ هزار نفر تخمین زده شده است که تنها ۵۵۰۰ نفر آنها در ماه جاری وضع حمل خواهند کرد. این‌ در حالی است که کمبود غذا در غزه به معنای آن است که زنان باردار از تغذیه نامناسب نیز رنج می‌برند و به همین دلیل بیش از قبل احساس خستگی و تهوع دارند. در عین حال پناهگاه‌ها آلودتر شلوع هستند که امکان ۲۰ دقیقه استراحت هم برایشان وجود ندارد.

ترس از آینده

لیلا برکت ۲۰ ساله سه ماهه باردار است. آنطور که می‌گوید قبل از این اتفاق پس از یک دوره طولانی درمانی و با عمل IVF سرانجام فرزند دومش را باردار شده است اما حالا هر لحظه نگران از دست دادن رؤیای دین‌ او است: «هر روز صدای بمب‌ها مرا به وحشت می‌اندازد، شب‌ها بدتر هم می‌شود. من پسر ۵ ساله‌ام را در آغوش می‌گیرم و برای آرام کردن او، ترس خودم را می‌بلعم. تازه شاید من خوش‌شانس هستم که هنوز مادرم کنارم هست و با توصیه‌هایش مرا کمک می‌کند اما تحمل این همه رنج، دیگر از توانم خارج است.»

او می‌گوید سخت‌ترین لحظاتی که تجربه کرده، دیدن ویدیوی پزشکی است که نوه شهیدش را در آغوش گرفته بود: «نمی‌توانم آن صحنه‌ها را فراموش کنم. چطور می‌توان سرنوشت فرزندانمان را این‌گونه تصور کرد. آنچه مادران غزه این روزها تجربه می‌کنند برای هیچ کس قابل‌تصویر نیست.»

سکوت فمینیست‌های غربی

مریم الدوساری، فعال و تحلیلگر سیاسی با انتقاد از سکوت جوامع غربی و فمینیست‌هایی که این روزها علم حمایت از اسرائیل را بلند کرده‌اند، انفعال آنها در برابر کشتار وسیع زنان و کودکان و مردان در غزه را مورد اعتراض قرار داد. او به الجزیره گفت: «بعضی از فمینیست‌های پرطرفدار غربی این روزها طوری از اسرائیل و حق آن برای دفاع از خود، حمایت می‌کنند که گویی چشمشان جنابای را که در غزه رخ می‌دهد، نمی‌بیند و حتی آن را تاوان حمله حماس می‌دانند. اما سؤال این است که اگر از حق زنان اسرائیلی در زمان حمله حماس می‌گویند آیا به خشونت‌ی که بر سر زنان فلسطینی آوار شده اطلاعی دارید؟ می‌خواهم از همه این فمینیست‌های غربی بپرسم شما که روز و شب برای اسرائیل می‌نویسید، آیا بمباران بیرحمانه اسرائیل در غزه و کشتار صدها زن و دختر فلسطینی را نمی‌بینید؟ آیا این معنای فمینیسم است؟ اگر این واقعیت تلخ شما را به واکنش وانعی دارد نمی‌دانم بر چه باورهایی تأکید دارید؟ شاید هم زنان فلسطینی به اندازه کافی زن نیستند که شایسته حمایت فمینیستی شما باشند!»